

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **KARBEN s.r.o.**, IČO 28249518
sídlem V zářezu 902/4, 158 00 Praha 5

proti
žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministryně pro místní rozvoj ze dne 20. 12. 2019, č. j. 32167/2019-31-4

takto:

- I. Rozhodnutí ministryně pro místní rozvoj ze dne 20. 12. 2019, č. j. 32167/2019-31-4, je nicotné.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala u Městského soudu v Praze, aby zrušil v záhlaví označené rozhodnutí ministryně pro místní rozvoj (dále jen „ministryně“), kterým bylo zrušeno usnesení Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 7. 6. 2019, č. j. MMR-25581/2019-83/1499 (dále též „rozhodnutí ministerstva“). Rozhodnutím ministerstva bylo zahájeno

přezkumné řízení ve věci rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního úřadu, ze dne 14. 5. 2018, č. j. MHMP 738892/2018. Ministryně napadeným rozhodnutím nejen zrušila rozhodnutí ministerstva o zahájení přezkumného řízení, ale současně i přezkumné řízení zastavila.

2. Žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí je zmatečné, neboť řízení nebylo možno napadeným rozhodnutím zastavit. K vydání napadeného rozhodnutí totiž došlo až po vydání meritorního rozhodnutí ze dne 26. 8. 2019, č. j. MMR-31506/2019-83/2001 v přezkumném řízení, což znamená, že již nebylo možné z důvodu vydání konečného rozhodnutí v přezkumném řízení toto řízení následně zastavit. Nadto žalobkyně namítá, že nebyly dány důvody pro zrušení usnesení o zahájení řízení, neboť na odůvodnění usnesení o zahájení řízení nelze klást stejné požadavky jako na konečné rozhodnutí. Z důvodu nedostatečného odůvodnění tak nemohlo být usnesení o zahájení přezkumného řízení zrušeno a řízení zastaveno.
3. Žalovaný v písemném vyjádření uvedl, že na napadené rozhodnutí pohlíží jako na nicotné, neboť bylo vydáno až po meritorním rozhodnutí ministerstva. I pokud by však napadené rozhodnutí nebylo nicotné, žalovaný trvá na tom, že byly splněny všechny podmínky pro zrušení rozhodnutí ministerstva. Má za to, že v něm nebylo blíže specifikováno, v čem má být přezkoumávané rozhodnutí v rozporu s ustanovením čl. 8 odst. 2 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hlavního města Prahy. Nebylo tak při zahájení přezkumného řízení postupováno v souladu s ust. § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.
4. Soud se předně zabýval námitkou nicotnosti napadeného rozhodnutí (§ 76 odst. 2 s. ř. s.), protože taková vada vylučuje jeho další věcný přezkum.
5. Podle ust. § 76 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) *zjistí-li soud, že rozhodnutí trpí takovými vadami, které vyvolávají jeho nicotnost, vysloví rozsudkem tuto nicotnost i bez návrhu. Pokud se důvody nicotnosti týkají jen části rozhodnutí, soud vysloví nicotnou jen tuto část rozhodnutí, jestliže z povahy věci nevyplývá, že ji nelze oddělit od ostatních částí rozhodnutí.*
6. Podle ust. § 77 odst. 1 správního řádu *nicotné je rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.*
7. Za nicotné rozhodnutí doktrína považuje případ, „[...] kdy úkon, který správní orgán učinil, není v důsledku určité závažné vady (či více vad) vůbec správním aktem, tj. projevem výkonu pravomoci správního orgánu v právním smyslu, ale paaktem, který není způsobilý vyvolat žádné právní následky. Nulitní správní akt není nadán presumpcí správnosti, nikoho (ani správní orgán, ani účastníky řízení) de iure nezavazuje a není vůbec považován za projev výkonu působnosti orgánu veřejné správy“ (Vedral, J. Správní řád: Komentář. 2. vydání. Praha: Bova Polygon, 2012. s. 662). K otázce nicotnosti správních rozhodnutí existuje rozsáhlá judikatura správních soudů. Za nicotná rozhodnutí jsou například považována rozhodnutí, k jejichž vydání nemá správní orgán pravomoc nebo není absolutně věcně příslušný (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 3 As 7/2008-99; ze dne 2. 11. 2006, č. j. 5 A 35/2002-73; ze dne 25. 11. 2004, sp. zn. 6 A 44/2001, č. 502/2005 Sb. NSS; ze dne 21. 8. 2003, č. j. 5 A 116/2001-46, č. 20/2003 Sb. NSS.; všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na: www.nssoud.cz),

rozhodnutí vydaná proti neexistujícímu subjektu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006-74, č. 1629/2008 Sb. NSS) nebo pokud správní orgán rozhodl o nepodaném odvolání (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2003, sp. zn. 7 A 18/2001). Nicotnost naopak nezpůsobují méně závažné vady správních aktů. Nicotnými nejsou rozhodnutí, která například obsahují písařskou chybu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2005, č. j. 4 As 53/2004-73), která jsou podepsána v rubrice za správnost jinou osobou (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2004, sp. zn. 2 Azs 5/2004), a jež byla vydaná v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2008, č. j. 7 Afs 68/2007-82). Obecně řečeno, „[l]ze-li jednoznačně tedy dospět k závěru, že není pochyb o tom, že rozhodnutí vydal oprávněný orgán v rámci svých kompetencí, netrpí vadami, které mohou způsobit jeho zmatečnost, neurčitost nebo nemožnost, přičemž je zřejmé, komu je určeno, nelze takové rozhodnutí označit za nicotné“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2004, č. j. 5 Afs 19/2004-53).

8. V posuzovaném případě ze správního spisu soud ověřil, že ministerstvo pro místní rozvoj vydalo dne 7. 6. 2019 usnesení č. j. MMR-25581/2019-83/1499, jímž zahájilo přezkumné řízení ve věci rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy. Proti rozhodnutí o zahájení přezkumného řízení byly podány rozklady, které byly ministryni předány interním sdělením dne 29. 8. 2019, tj. 3 dny po vydání (meritorního) rozhodnutí ministerstva ze dne 26. 8. 2019, č. j. MMR-31506/2019-83/2001 v přezkumném řízení. Následně se ministryně dne 19. 11. 2019 z interního sdělení, jímž jí byl předán k vyřízení rozklad proti rozhodnutí ministerstva ze dne 26. 8. 2019, č. j. MMR-31506/2019-83/2001, dozvěděla o vydání tohoto meritorního rozhodnutí. Následně dne 20. 12. 2019 ministryně vydala napadené rozhodnutí.
9. Ze shora uvedeného vyplývá, že vydání napadeného rozhodnutí téměř čtyři měsíce předcházelo vydání rozhodnutí ministerstva ze dne 26. 8. 2019, č. j. MMR-31506/2019-83/200, kterým ministerstvo rozhodlo jednak tak, že rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního úřadu, ze dne 14. 5. 2018, č. j. MHMP 738892/2018 zrušilo a věc vrátilo tomuto správnímu orgánu, a jednak stanovilo, že účinky tohoto rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají ode dne právní moci přezkoumávaného rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, tj. ode dne 8. 6. 2018.
10. Soud dospěl v daném případě k závěru, že napadené rozhodnutí, jímž ministryně zastavila přezkumné řízení a současně zrušila rozhodnutí ministerstva o zahájení tohoto řízení, je rozhodnutím nicotným, když před jeho vydáním nastaly již účinky rozhodnutí ministerstva ze dne 26. 8. 2019, č. j. MMR-31506/2019-83/200 (ode dne 8. 6. 2018) a věc byla vydáním tohoto rozhodnutí vrácena zpět Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního úřadu. I když napadené rozhodnutí vydala ministryně v rámci rozhodování o rozkladech proti rozhodnutí ministerstva ze dne 7. 6. 2019, tedy v rámci svých kompetencí, přesto soud nemá pochyb o tom, že napadené rozhodnutí za výše uvedených okolností, trpí vadou, která způsobuje jeho zmatečnost, neboť bylo vydáno v době, kdy již mohlo být ministryni známo, že v řízení bylo meritorně rozhodnuto a nadto důsledkem napadeného rozhodnutí mělo být zastavení přezkumného řízení, avšak právě proto, že v přezkumném řízení již bylo meritorně rozhodnuto, takový důsledek nemohl nastat a tudíž rozhodnutí nemá žádné právní účinky. Jedná se tedy o vadné rozhodnutí, které správní řád považuje za nicotné.

11. Pro úplnost soud dodává, že žalovaný zaslal soudu dodatečně rozhodnutí ministryně ze dne 29. 4. 2020, č. j. 41844/2019-31-4, kterým rozhodnutí ministerstva ze dne 26. 8. 2019, č. j. MMR-31506/2019-83/200 zrušila a řízení zastavila. Tato nová skutečnost, však nemá na výše uvedené posouzení věci žádný vliv.
12. Městský soud v Praze z výše uvedených důvodů prohlásil napadené rozhodnutí za nicotné v souladu s ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s ust. § 77 odst. 1 správního řádu, neboť rozhodnutí trpí vadami, které je činí právně neuskutečnitelným. Z tohoto důvodu se soud nezabýval dalšími žalobními důvody.
13. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání z důvodu uvedeného v ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.
14. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že se žalobkyně nenechala v řízení zastoupit advokátem, představuje náklady řízení pouze zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. ledna 2021

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.

předsedkyně senátu